

# תורה תורה תורה

מתורתו ונהגותיו של כבוד האדמו"ר  
רבנו יאשיהו יוסף פינטו שליט"א

פרשת תולדות

לע"נ הצדיק הטוהר

רבנו משה אהרן פינטו זיע"א  
והרבנית מודלן מוזל טוב זיע"א  
ולחבדיל לדפואת האדמו"ר  
רבי יאשיהו יוסף פינטו שליט"א



## אגרות רבינו האדמו"ר רבי יאשיהו פינטו שליט"א לשעה ולדורות יצילנו מכל רע

שבוע זה, פרשת השבוע מדברת במלחמת הטוב והרע; יעקב ועשו, כשרבקה אמנו היתה הרה כשהלכה ליד בית מדרש יעקב היה מפרנס לצאת ולקשה לקה לפני בית עבודה זרה עשו היה מפי רכס לצאת ותלך לדרש את ה', אמרו חז"ל הלכה לבית מדרש של שם ועבר לדרוש את ה' מה לעשות. וקשה: מה חשבה שיהיה בבית מדרש של שם ועבר? ועוד קשה, מה היתה פל מחשבתה והרגשתה של רבקה?

ואפשר לפרש ולומר ישנם כמה סוגים של אנשים: יש אדם רשע שיודעים שהוא רשע ואף הוא יודע, שהוא רשע; ויש אדם שהוא רשע, אך חושב שהוא צדיק וגונב את דעת הבריות במחשבה שהוא צדיק. הנה הרשע שחושב שהוא צדיק, הוא הבעיה החמורה ביותר משום שחושב שהוא צדיק ומשכנע את עצמו שהוא צדיק ובה חוטא ומחטיא ולעולם לא יבין את אשר עשה וזו הסכנה הגדולה ביותר מהצבועים, אשר מראים עצמם כצדיקים ומטילים פגמים ומומים בקדשים

מבריאת העולם, היו את הבעלי מום, אשר היוקו וצערו לעם ישראל והנה רבקה אמנו לא ידעה שיש לה תאומים בבטנה, חשבה שגה בן אחד, אשר פעמים רוצה לילך לבית מדרש ולפעמים רוצה לילך למקומות של עבודה זרה פוסח על שני הסעיפים, גם תורה וגם דרך רעה וזה היה הצער הגדול של רבקה אמנו. שכן טובה יותר דרכו של רשע, שיודע שהוא רשע והוא יחזר בתשובה מרשע שמתנהג כצדיק, שמעולם לא יחזר בתשובה.

וכבר אמרו חז"ל (פלים פי"ז משנה י"ג): כל שבאים טהור חוץ מכלב הים, ופרשו כל החיות שנגמ' צאות בים, אם עשה צעורן פלי הפלי לא נטמא, נוגעים בכלי הנעשה מעורם לא נטמאים חוץ מכלב הים, שכלי הנעשה מעורו נטמא, מה שונה כלב הים מכל חיות הים? אלא ההסבר הוא, לכלב הים יש מדה אחרת מכל המדות והיא, כאשר רואה סכנה בים אומר אני בן יבשה ובורח ליבשה, מתי שרואה סכנה ביבשה אומר אני בן הים ובורח לים ולכן, משום שטבעו, טבע כפול ונאמנותו אינה נאמנות מחלטת, פעמים בוגד בחבריו בים ופעמים בוגד בידיו ביבשה, ורואה רק את טובת עצמו אמרו חז"ל: כלב הים טמא ומטמא!

לכן, רבקה אמנו, כאשר חשבה שגה בן אחד שיש לו אופי כפול ואופי לא נאמן לדרך אחת, אלא נאמן רק לצונותיו, למטרותיו ולצרכיו, הלכה לדרוש את ה' בבית מדרש של שם ועבר. ידוע אשר אמרו חז"ל (שבת כג): כל מי שמרחם על תלמידי חכמים, וזכה לבנים תלמידי חכמים לכן, הלכה לבית מדרש של שם ועבר לרחם ולעזר לתלמידי חכמים ובודאי, מזה תזכה, שאותו בן שחשבה שהוא בן אחד ולא תאומים ודחפיו ומחשבותיו כפולות יכנס בו הזכות של החכמים וישוב אל ה'. בחיים, כשאדם רואה צרה ובעיה, אדם צריך לעשות את הכל בכדי להתגבר עליה בלחש ובשקט ולהשתדל להמנע מחלול ה' לכן, יש קוים אדמים, שונאי צריך להזהר לא לעבר אותם, אך כאשר מבינים, שזו מלחמת טמאה נגד הקדשה ושרוצים להרים יד על דת ישראל בגדר "יונים נקבצו עלי" צריך להלחם בחורף נפש, עד כדי מסירות נפש. בבקשה מפל אהובינו וחביבינו, להתפלל בכל פח על בריאותינו, ואור חדש על ציון תאיר.

"הלעיטני נא מהאדום האדום הזה" (בראשית כה, ל). מה זה להלעיט - עשו אמר "אני אשב ואפתח את הפה ואתה תשפוך לפה שלי את האוכל". והטעם לכך, משום שיש הלכה של מיבולו במשקה, למשל אם אוכלים פרי טוב צריך ליטול ידיים בלי ברכה, לכן עשו שהראה שהוא כל כך צדיק אמר ליעקב שהוא מקפיד קלה כבחמורה ואולי זה מיבולו במקשה, לכן אפתח את הפה ותאכיל אותי. אמר לו יעקב - אם אתה כל כך מקפיד במצוות, בבכורה יש הרבה הלכות ואתה רק תסתבך בהלכות אלו, לכן תמכור לי את זה.



- איגרת האדמו"ר  
פרשת שבוע עמ' 1
- אור החיים הקדוש  
פלא יועץ עמ' 2
- כתר קדושה  
רבנו חיים ויטאל עמ' 3
- מחשבת הנפש  
נועם אלימלך עמ' 4

פרשת השבוע: תולדות  
הפטרה: אהבתי אתכם  
(מלאכי א, א-ב, ז)  
ניסית שבת: 16:26  
יציאת שבת: 17:18  
צאת השבת  
לדבינו תם: 17:53

זיווג הגון  
לשיראל בת לאה

להצלחת  
נתנאל וחנה גבאי  
והילדים היקרים  
להצלחת הילדים  
יאשיהו יוסף יואל  
ומאיר אהרון  
משה חיים רפאל  
שירן חנה בת לאה  
בנימין

לערות וארות שלחו מייל

alohnarifpinto@gmail.com



## " אור החיים הקדוש "

כענהג כבוד האדעו"ו ללמוד  
בסעודה ראשונה של שבת

## "פלא יועץ"

כענהג כבוד האדעו"ו בסעודה שנייה של שבת  
ערך: אהבת רעים

ידוע הדבר כמה גדלה מעלת אהבת רעים, עד שאמרו רבו תינו ז"ל (ירושלמי נדרים פ"ט ה"ד) ואהבת לרעך כמוך זה כלל גדול בתורה, ופרשוהו רבותינו ז"ל (שבת לא, א),

דרצונם לומר דעלך סני לחברך לא תעבד. והנה לפי גדל הטובה, כך יצרו של אדם מתגבר עליו בכל יום, עד שבע וונותינו בעון שנאת חנם חרבה עירנו ושמים מקדשנו וגלינו מארצנו, ועדין השטן מרקד בינינו לשטנו, איש לבצעו פנה ואינו חושש לתקלת חברו, ויש שהוא שמח לאיד, ויש שבי שביל הנאה כל שהוא איש את רעהו חיים בלעו. אוי לעינים שכך רואות כי עינינו תכלינה אל צפיתנו צפינו לישועה, ומושיע אין כל עוד שמדה זו מצויה בינינו.

לכן צריך להתחזק לעורר את האהבה. ופרטי אהבת רעים כבר בארם לארך ולרחב ב"ספר הברית", ואני אבוא בקצרה. והוא, שצריך לקים בענין זה "סור מרע ועשה טוב" (תהלים לד סו), וצריך לסור מרע בדבור ובמעשה: בדבור דעלך סני לחברך לא תעבד.

צריך לזהר ולהשמר מלדבר אל חברו או על חברו שום דבור שאינו רוצה שידברו לו או עליו, ובזה נכלל לשון הרע ואונאת דברים וכהנה רבות. וכן על זה הדרך צריך לסור מרע:

### אור החיים הקדוש פרשת תולדות

" ואלה תולדות יצחק בן אברהם אברהם הוליד את יצחק "

אומר רבנו אור החיים צריך לדעת שתי דברים שלא ברורים כאן בפסוק, האחד במקום שהתורה תדבר על ילדיו של יצחק היא מדברת על לידתו שלו בעצמו הרי התולדות של האדם הם ילדיו ואם כן הייתה צריכה התורה לומר אלה תולדות יצחק יעקב ועשו ולא לומר מי הוליד את יצחק דהיינו אברהם זה לכוארה לא קשור כאן.

ועוד קשה אם כבר אמרה התורה אלה תולדות יצחק בן אברהם אז ברור שאברהם הוא זה שהוליד את יצחק למה התורה חוזרת ואומרת אברהם הוליד את יצחק ומתוך ומבאר רבנו הקדוש אור החיים שכונת התורה היא כך ואלה תולדות יצחק הכוונה היא לאותם האמורים בסוף הענין דהיינו בהמשך של הפסוקים שהתורה תספר על יעקב ועשו הנולדים מיצחק וזאת הכוונה ואלה תולדות יצחק ומה שכתוב אברהם הוליד את יצחק אומר רבנו אור החיים עכשיו ביארנו שהתורה מעידה על כך שיצחק הביא בנים לעולם וזה קשה שהרי ידוע שיצחק היה מנשמת אשה שלא יכול להביא ילדים לעולם.

וזה הקושי שהיה בפסוקים איך נסביר שליצחק היו ילדים? ולכן אמרה התורה אלא אברהם הוליד את יצחק דהיינו אברהם הפעיל כוח הלידה ביצחק על ידי העקדה דהיינו אברהם שעמד בניסיון העקדה הפעיל ביצחק כוח המוליד ולכן זכה להביא ילדים לעולם וזאת עדות התורה אברהם הוליד את יצחק דהיינו אברהם נתן ביצחק כוח של הולדה על ידי שעמד בניסיון ולכן חזר הכתוב אברהם הוליד את יצחק. יהי רצון שיזכנו ה' לעובדו מתוך טהרה ויראת ה' שבת שלום

### דיני ערב שבת הלכות שבת מתוך סידורו של כבוד האדמו"ר

#### דיני נטילת הצפרניים

א. יקפיד מאוד בכל ערב שבת לקצוץ הצפורניים, ואח"כ ייטול הידיים בכדי להסיר הטומאה והפחד ממנו.

ב. את ציפורני הידיים יקצוץ כסדרן בלי חשש, ואת ציפורני הרגליים יקצוץ שלא כסדר. כשסיים לקצוץ צפורניו, יגזור דבר מסוים נייר או דבר אחר. ואח"כ יזהר ליטול ידיו.

ד. יזהר שלא ידרוך על הצפורניים, משום שקשה לפחד למחלוקת ולאשה הרה.

ה. לא יקצוץ צפורני הידים והרגליים ביום אחד, אלא את ציפורני הידיים ביום שיש בו ערב חג, ואת ציפורני הרגליים ביום חמישי.

ו. בערב יום כיפור וכן בערב חג השבועות, יקצוץ ציפורני הידיים והרגליים ביחד.

ז. מובא בספר חסידים, מעשה בחסיד אחד שראה לחסיד לאחר מותו, ופניו מוריקות, אמר לו למה פניך מוריקות, אמר לו מפני שהייתי מדבר ב"ויכולו" בשעה שהציבור היו אומרים אותו וכו', ולא הייתי נזהר ליטול הצפורניים בערב שבת (באר היטב רסח, ס"ק יב).

ח. ישים האדם מול עיניו בכל יום שיש, את דברי קדוש ישראל בעל "אור לשמים" מאפטא ז"ע, שמי שקוצץ הצפורניים בערב שבת, וגומר הפרשה שנים מקרא ואחד תרגום קודם חצות היום, מובטח לו שכל השבוע לא יבוא לידי עבירות חמורות.



פתח קדושה תולדות שושלת הזהב של צדיקי  
בית עשפחת פינטו מדור ראשון עד דור עשירי  
רבנו חיים ויטאל - העהררזו הקדוש  
בצעלות קדושים וטהורים

רבי חיים ויטאל והוא שיפרסם תורתו בעולם וינחילה לרבים. לפיכך פתח את כל מעיינות חכמתו בפני תלמידו הנאמן, והשקהו מים זכים מבאר תורת הרז. את כל חכמת קבלת האר"י המצויה בידנו, למד הימנו בשנה ועשרה חודשים באופן פלאי.

האר"י הקדוש אשר ידע ברוח קודש היכן גנוזה באר מרים בימה של טבריה, נטל את תלמידו בסי"ה רה לאותו מקום טמיר ונעלם, והשקה את רבי חיים ממי הבאר הקדושיים בקדושה עליונה. מכוחם של מים אלו, בצירוף נשמתו הגבוהה וזכות רבו, נתיישרה הח"כמה בלבד.

האר"י הקדוש ציווה שאף אחד מתלמידיו לא יכתוב דבריו זולת רבי חיים ויטאל, ואף רבי חיים עצמו לא נתן רשות להעתיקם. רק לאחר שחלה חולי כבד מאוד, ראה בכך אות משמים, ואז בתוך שלשה ימים, העתיקו מאה סופרים במהירות גדולה כשש מאות ניירות מכתב ידו. לאחר מכן סידרם בנו רבי שמואל, והם כתבי הקבלה המוסמכים בלבד.

נוספו לכך עוד כמה כתבים אשר רבי חיים ציווה לגנוזם בקברו, ורבנו קדישי לאחר שייחדו ייחודים, וקיבלו רשותו עי ידי שאלת חלום, הוציאו מקברו והפיצו, אומנם למרות שעיקר גדולתו היתה בנסתרו, חיבר כמה חיבורים גם בנגלה,

חידושים על הש"ס, ודרשות על כל התורה. לאחר פטירת האר"י, שהה רבי חיים כמה שנים נוספות בצפת, ולאחר מכן עבר לגור בירושלים, כפי שהורה לו האר"י הקדוש קודם פטירתו.

דודו של רבי יאשיהו פינטו זיע"א, אחי אמו, בישראל גדול שמו - רבי חיים ויטאל זיע"א, אשר לשמו תחרד כל נפש, גדול תלמידיו של עיר וקדיש מן שמיא נחית, האר"י הקדוש זיע"א. רוחו הגדולה של רבי חיים הקדינה קרני זוהר, על בן אחותו רבי יאשיהו פינטו זיע"א, שנועד לגדולות. רבי יאשיהו למד אצל דודו את רזי תורת הקבלה, ונעשה לתלמידו המובהק בחכמה זו.

קירבה יתירה שררה ביניהם, עד שלימים נעשו גם מחותנים, כאשר בנו של רבי חיים, רבי שמואל ויטאל זיע"א, נשא את בתו של רבי יאשיהו לאשה.

רבי חיים ויטאל נולד לאביו בצפת בראש חודש חשון שנת ש"ג (1540). כבר מקטנותו ניכר שלגדולות נועד, ומרן "הבית יוסף" היה מזהירו בשם המגיד הנגלה אליו, שיהיה שקוד על התורה ועל העבודה לעשות רצון קונו, כי נשמתו הינה גדולה מאוד, ונקיה יותר מכל בני דורו.

כשגדל נעשה לאחד מגדולי הדור בתורת הנגלה, ונמנה על תלמידיו של "האלשיך הקדוש", שסמך אותו בסמיכת חכמים בכ"באלול שנת ש"ן. אולם עיקר גדולתו היתה בתורת הנסתרו.

בתחילה למד אצל רבינו הרמ"ק זיע"א, אך זמן קצר לאחר שהגיע רבינו האר"י הקדוש זיע"א לעיר צפת, בשנת ש"ל בערך, התקרב אליו רבי חיים. היה זה בשנת של"א, בהיותו בן כ"ח שנה, ומאז ועד פטירת האר"י בה' אב שנת של"ב, לא זזה ידו מתחת ידו.

מן השמים הרו לאר"י הקדוש שתלמידו העיקרי הוא

שו"ת הר"ף

מניעת הריון על ידי קשירה  
ב"ה יש לנו שישה ילדים ואשתי עכשיו אחרי שלוש לידות ברצף בניתוחים קיסריים של חירום, בהפרש ממש קטן של שלושה חודשים בין הריון להריון.

כל הילדים נולדו פגים והרופאים המליצו לנו לעשות קשירה בשל בעיה בקרשיות הדם וגם שח"ו יכול להוביל להריון נוסף ואשתי זה מאוד קשה לה. כל הדרכים האחרות שניסונו לא כ"כ הסתדר. מה עלינו לעשות כבוד הרב?  
תשובה

זו שאלה רחבה ושאלה כללית, אסור לענות שאלה לעצור הריון בצורה כללית. כשם שמצוה על אדם לומר דבר הנשמע, כך מצוה על אדם שלא לומר דבר שאינו נשמע (יבמות סה:). צריך לעשות פה שאלה של פוסק הלכה לספר לו את השאלה ושיפסוק הלכה אם מותר או אסור.



**כענהג כבוד האדמו"ר ללמוד  
נעם אלימלך  
במוצאי השבת קודש**

**נעם אלימלך  
פרשת ויצא**

"ויחלום והנה סלם" וכו', דהנה הצדיק הוא מושך השפעה ופרנסה, וצריך שיהא הפרנסה והלחם אצלו כחלום, דהיינו שלא יהא הלחם אצלו רק מצד ההכרח, שבלתי אפשרי לעולם בלא לחם, ולזה אותיות "לחם" הוא "חלם". (חלום) וגם צריך להיות תמיד נגד עיניו שפי' לות עצמו ורוממות אל יתברך ואז תפילתו עולה לפניו יתברך. וגורם לעצמו שיבא לו קדושה, על דרך שפרשתי לעיל בפרשת תולדות "דברים היוצאים מן הלב" כו, דהיינו שדברי קדושה היוצא מלב האדם נכנסין ללב אותו אדם עצמו ומרבים ומוסיפים קדושה רבה יתרה, וכן להיפוך ח"ו. וזהו "ויחלום" רצה לומר שהיה אצלו השפעות הלחם כחלום:



**SHLOMI K. BENJAMIN**  
עיצוב: שלמה בנימין 0545330452

**דברי עחשבה ועמקות עפי כבוד האדמו"ר  
רבי יאשיהו יוסף פינטו שליט"א  
שנכתבו בזמן העיצור עתוך הספר "עחשבת הנפש"**

כאשר האדם מפוטר מן עבודתו, לו זה נראה האסון הגדול ביותר שקרה לו בחייו. והאדם עומד ומצטער איך ישלם את ההוצאות של בני ביתו? איך יביא פרנסה למשפחתו? אך על האדם לדעת שרוב האנשים שפיר טרו בחייהם, הלכו והקימו עסק לשעצמם ומשם עלו והתעלו ונהיו בעלי ממון מרובה. ואם לא היו מפוטרים, היו נשארים פועלים במקום בינוני ומטה.

לכן כאשר רואה האדם בעיה או צרה בחייו, ידע שהבעיה היא פתח הישועה, הפיטורין שנראים אסון, הם ההתחלה של הפרנסה. ראינו אדם שמצאו לו בעיה קטנה בכריאות כמה הצטער, אך מתוך הבעיה הקטנה גילו בעיה חמורה הרבה יותר, ובגלל הבעיה הקטנה גילו את הבעיה החמורה שהסתתרה, ואם לא הייתה נמצאת בזמן האדם היה מאבד את חייו.

מסופר על צדיק שהלך עם תלמידו בגלות מעיר לעיר, וכשהגיעו לאחד הכפרים התארחו בבית של יהודי עני שחי בפשטות עצומה, הכל היה בבית שבור והילדים היו בדוחק ועוני גדול. שאל הצדיק את העני במה מתפרנס? ענה העני פרה יש לי, אני חולב אותה, חלק מוכר, חלק מחליף עם השכנים תמורת אוכל. עמד הצדיק ואמר לעני, בבקשה תיתן את הפרה צדקה לכבוד פסח לעניים. העני היה חסר אונים, כל הסובבים השתוממו, התלמידים של הצדיק הזדעזעו, זו כל פרנסתו ממה יחיה עכשיו?

אך כך הצדיק אמר, וכך עמד העני ועשה. עברו הרבה שנים, אחד מן התלמידים שהיה במאורע ההוא, עבר ליד הכפר והחליט להיכנס לביתו של העני הכפרי. והנה פלא, רואה אותו תלמיד שהעני נהיה עשיר, הבית מפואר, הרהיטים מהודרים ביותר, העני לבוש במכובדות גדולה וכן כל בני ביתו לבושים בכבוד גדול.

שאל התלמיד את בעל הבית איך התעשרת, מה עשית? ענה בעל הבית לפני כמה שנים היה פה צדיק, וראה את הפרה שאני מתפרנס ממנה וביי קש שאתן אותה צדקה לעניים לפסח, ומאותו היום שקיימתי את מצות הרב קמתי בבוקר ופחדתי ממה אתפרנס, החלטתי לעשות כל דבר שבא לידי וכך עליתי והתעלתי, וודאי גם זכות הצדקה. וגם זכות זה שפחדתי מה אתפרנס, ניסיתי הכל עד שהצלחתי. כך ידע האדם, שהפרה שלו "הפרנסה" שנראת שלו "היא המחסום הגדול של חייו". מצד אחד נראה שזו הישועה של האדם, אך לא, היא החורבן של חיי האדם. כאשר הדבר יורד והאדם מרגיש את עצמו בודד, זה הזמן לפריחה והצלחה גדולה.

לכן בכל מצב שנמצאים, נדע לחזק את האמונה כי זה פתח לישועות גדולות בחיי האדם, גם השפל הגדול ביותר אשר נמצאים בו הוא הירידה לצורך עליה, כי הפתח לאוצר נמצא עמוק מאוד ונמוך מאוד.

**קדושת העלון  
ודברי התורה יהיו  
לרפואת  
דוד אליהו חיים  
בן שמחה הי"ו  
דינה בת זילפה  
רחל רשל בת זוהרה  
ירין חיים בן נעמה  
בן דואב בן מלכה  
הי"ו**

**קדושת העלון ודברי התורה יהיו לרפואת:**

אליהו בן אסתר	ניסים בן איזה	ולהצלחת
איזה בת אסתר	לעילוי נשמת	ניסים יעקב בן צביה
מרים בת אנרייט	אלברט אברהם	דניאל בן איזה ומשפחתו
מרים בת סימי	בן נינה ז"ל	מנחם בן חנה ומשפחתו
אהרון בן חנה		

**לזיכרון עולם בהיכל ה' קדושת העלון ודברי התורה יהיו לע"נ**

ריטה רבקה בת תמר ז"ל	בן ציון בן שלום ושמחה ז"ל	ליאון יהודה בן סול בן וואליד ז"ל	רוחמה בת חנה ז"ל
בן ציון בן שלום ורות ז"ל	שמחה בת שלום ורות ז"ל	רבי לעזרי ויצמן ז"ל	סימונה בת וואליד ז"ל
שמחה בת שלום ורות ז"ל	שלום בוקר בן ברכה ברכוסה ז"ל	אמיר ויצמן בן מסעודה ז"ל	מרים בנימין ז"ל
פרוספר בן תמוז ז"ל	אהרון בן חנה ז"ל	רמי רחמים בן אלים ז"ל	אלים בת לאה ז"ל
יקוט בת עלו ז"ל	צמח בן תמוז ז"ל	פיליפ בן פרננוד ז"ל	פרננוד מסעודה בת לאה ז"ל
מאיר בן עלו ז"ל	אסי שאול בן עליזה ז"ל	רבי חיים בר מימה ז"ל	טלי עטר בת מסעודה ז"ל
שרה בת פאניני ז"ל	תמר בת שמחה ז"ל	מוריס סלימאן בן מרים ז"ל	ברכה ברכוסה בת מרים